

SALVATORE

zpravodaj pražské akademické farnosti

148/červen

A.D. 2018

TH70

Milý Tomáši,

přijmi velkou gratulaci ke tvým krásným 70. narozeninám, které můžeme prožívat s tebou. Když jsi některé z nás, svých spolupracovníků a kolegů v devadesátých či jiných letech křtil a biřmoval, jistě jsi netušil, kam to všechno povede. Mezitím jsi stihl napsat mnoho knih, farnost ti rozkvetla, už dávno to není „one man show“, jak rád připomínáš, a to dobré, co jsi zasel, se vrací v bohaté žni. Jsme rádi, že u toho můžeme být, a jistě bychom mohli tlumočit mnohá uznaná pokývání hlavou a upřímný dík od všech dalších, kdo „tvým“ kostelem u Karlova mostu za ta léta prošli a to dobré si odnesli s sebou do svých nových farností, domů, i do světa. Přijmi tedy poděkování za všechny tvé inspirace, nasměrování, kritické pohledy i povzbuzení, kterých se nám od tebe dostalo. A když tak rád s prstem nasměrovaným vzhůru zdůrazňuješ, že náš dík má směřovat „tam nahoru“, „k„šéfovi“, tedy „u šéfa“ se hodláme i přimlouvat, aby ti dal radost, lásku, pokoru i naději, a hlavně sílu pustit se dále a hlouběji do oceánu života. Rádi půjdeme kus cesty s tebou.

*Martin, Petr, Orko, Jenda, Denisa, Irena, Petr, Adéla,
Pavel, Marta, Michal, Adam, Robert, Eva,
Norbert, Sylva, Filip a další a další*

JEŽÍŠ JE TEN, KTERÝ MĚ POVZBUZUJE KE KROKU DŮVĚRY DO NEZNÁMA

(Rozhovor s Tomášem Halíkem u příležitosti jeho sedmdesátých narozenin)

Před deseti lety jsme na prahu tvých šedesátin tady dole v kryptě Nejsvětějšího Salvátora vedli podobný rozhovor. A když jsem ho teď znovu četl, říkal jsem si, jako by to bylo včera. Mluvil jsi tehdy o tom, že život probíhá v dvacetiletých cyklech a ty se cítíš být v polovině jednoho z nich. Jak to vidíš dnes v předvečer sedmdesátých narozenin?

Když má člověk spoustu práce a je většinou mezi mladými lidmi, tak nemá moc čas zestárnout. Myslím, že stárí je umění, kterému se teprve budu muset učit. Když se v některých okamžicích na sebe podívám jakoby zvnějšku, tak se nejdříve leknu těch vrásek, ale pak to překvapení přejde v humor a sebeironii. Stále si říkám, že snad mám ještě nějaký kousek cesty před sebou. Pořád se spíš snažím jít dál, neustrnout. Říká se, že lidé ve stáří jsou konzervativnější, a to jak politicky, tak nábožensky. Mně se to nestalo. Mám naopak pocit, že jsem se v posledním desetiletí v některých ohledech značně radikalizoval a stal jsem se víc nezávislým, vnitřně svobodným, víc sám sebou. Cení si paradoxu křesťanské svobody: čím víc si člověk uvědomuje, že patří Bohu a závisí na něm, tím víc je sám sebou a naopak.

Tvůj současný itinerář a vůbec program je tak naplněný, že se vše spíš zrychluje, nebo to vnímáš jinak?

V posledním desetiletí přišlo několik zahraničních ocenění, které ale představují i velké břímě, mnoho úkolů, přednášek, pracovních cest. Jsem tak současně čím dál víc vtahován do soukolí různých projektů, konferencí a setkání. Na jednu stranu je potěšující, jak nyní můžu oslovovat lidi přes různé hranice, přes různá prostředí, mohu předávat plody svého života a také naší kultury. Dostávám tím zároveň inspirativní impulsy prakticky z celého světa. Ale ten kolotoč je velmi unavující a uvědomuji si, že cesty posledních dvou let, kdy jsem byl v Austrálii,

v Americe, Africe, v Asii a všude možně po Evropě, přesahují určitou zdravou mez. Učím se aktuálně tuhle rozlitanost redukovat a znovu se soustředit a vnitřně zastavit.

Pro mnohé jsi opora, pevný bod v současném rozbouřeném světě: „Halík nerezignoval, neopustil víru ani kněžství. Ještě tu stále u Salvátora pravidelně slouží bohoslužby. Tak to přece nevzdám ani já.“ Ale kde čerpáš sílu ty sám, když jsi unavený, když tě svírají pochybnosti? Jaké jsou tvé prameny, kam chodíš pít čistou vodu?

Víc jak dvacet let trávím část prázdnin o samotě modlitbou, přemýšlením a psaním v jedné poustevně v Porýní. To je ta moje oáza. Během akademického roku je to horší. Když se mi podaří jednou za dlouhý čas dvouhodinová procházka lesem, tak to považuji za velký dar. Ale v poslední době vášnivě rád spím. Když mi takzvaně dojdou baterky, tak se odevzdám bohoslužbě spánku a pak prožiju takové malé vzkříšení. A jsou to samozřejmě také lidé, přátelé, jejíž blízkost mě nabíjí. Nicméně i nové úkoly jsou pro mě prameny energie. Nová výzva a zodpovědnost člověka vyburcují. Elektrizujícím způsobem na mě působí naplněný přednáškový sál, ale i rozhovor s konkrétním člověkem, kterému o něco jde. A ve všech těchto situacích je pro mě klíčová modlitba o sílu, abych tomu všemu ještě dostál.

Povídáme si v kryptě Nejsvětějšího Salvátora. Co je pro tebe Salvátor?

Mám dnes velikou radost, že Salvátor není *one man show*, dílo jednoho muže. Vyrostla tu generace lidí, které jsem snad nějakým způsobem inspiroval a kteří aktivně ve farnosti působí. Někteří z nich vstoupili i do duchovního stavu. Dnes do Salvátora přicházejí čerpat inspiraci i mnozí lidé odjinud, například nyní tu prochází hodně návštěv ze Slovenska. Mnoho lidí mimo Prahu nebo i krajanů v cizině sledují náš program, kázání a různé přednášky přes webovou stránku. Tím se radius dopadu ještě značně rozšířil. Také několik kaplanů, kteří u Salvátora pomáhali, nyní působí v podobném duchu na různých místech naší republiky. Kostel u Karlova mostu se tak snad stal i jakousi laboratoří českého křesťanství a možná nejen toho českého. Stal se jednou z tváří českého katolicismu, podobnou té, jakou představoval za našeho mládí Týnský chrám, kde působil pater Jiří Reinsberg. Ten tehdy hrál roli přívětivého otevřeného kostela české církve, který byl věrohodný a pro mnoho lidí ukazoval směr. Chtěl jsem vědomě navázat právě na Reinsbergův styl a odkaz, jít dál v cestě, kterou započal.

Myslíš tím tu pověstnou svobodnou a radostnou atmosféru jeho kostela?

Velmi důležité je vytvořit atmosféru, kde mohou být lidé sami sebou. Některá církevní prostředí nás nutí, abychom se určitým způsobem stylizovali. Bojíme se pak vyslovit svoje pochybnosti nebo námitky, kritiku církve nebo vlastní těžkosti ve víře. Lidé mají strach, že kdyby byli zcela otevření, tak nebudou přijati nebo že je hned zmrazí nějaký odmítavý moralizující přístup. A to se nám, myslím, u nás podařilo překonat. Například při kurzech základů víry vznikl prostor, kde se lidé opravdu nebojí položit jakoukoli otázku a své pochybnosti v sobě nedusí. Doprovázející duchovní nebo laik – už dávno nedělám všechno já sám – nemá být ten, který okamžitě nabídne hotové řešení, připravený návod či sadu jednoznačných odpovědí. Neměl by se bát říct, že s některými věcmi sám zápasí nebo že sám pro sebe teprve hledá tu správnou odpověď. Měl by ostatní spíš povzbuzovat, aby si sami odpovědi hledali a našli. Měl by nabídnout dobré cesty, jak k odpovědím dojít, ale neměl by nabízet hotové odpovědi. Pravdu musíme společně hledat. Atmosféra otevřenosti, svobody a důvěry je při tom nutným předpokladem.

Ano, navzájem se tu doplňuje celá řada programů. Jedním aspektem je liturgie a kázání, debaty o víře a problémech současné společnosti. Své místo tu našlo také současné umění, výstavy a umělecké intervence, divadelní hry, literární večery. Máme také skvělé zázemí v jezuitském domě v Kolíně, kde se koná celá řada různých typů duchovních cvičení. Tam mohou lidé zásadněji prohloubit svůj spirituální život. A pak tu je i dům sester karmelitek Edith Stein, kde se také pořádá mnoho menších kulturních i duchovních setkání. Velice důležitá, ba možná nejdůležitější, je oblast pravidelných osobních duchovních rozhovorů. V dnešní době lze celosvětově pozorovat, že ve velkých částech církve odumírá svátost pokání. Má to mnoho příčin. Jednou z nich je možná i to, že často zpovědi probíhaly formálně a mechanicky. Někdy se zase natolik přexponovaly sexuální záležitosti, antikoncepce, předmanželský intimní život atd., že lidem bylo zkrátka trapné o těchto věcech hovořit. Zpověď se tak pro mnohé stala psychologicky nepříjemnou. Existují země, kde se tato svátost téměř už nevysluhuje.

Tady ale lidé čekají na zpovědníky dlouhé fronty. Čím to je?

Objevili jsme, že existuje určitá alternativa k těm mechanickým zpovědím a odříkávání připraveného seznamu hříchů. Máme tu vyhrazené celé dlouhé večery, kdy jsou zde lidem k dispozici kněží a také jedna sestra karmelitka, psychoterapeutka. Jedna paní mi nedávno říkala, že se sice zpovídá pravidelně padesát let, ale že měla u nás poprvé pocit, že jí kněz opravdu naslouchá, že ji bere vážně. Tady vidím určitou šanci celkové obnovy instituce zpovědi, šanci najít nějaký nový fungující způsob svátosti pokání a osobního duchovního vedení. Lidé dnes potřebují víc času, víc porozumění a víc osobního přístupu.

Co ses u toho naučil ty sám?

Právě skrze duchovní rozhovory a svátost smíření jsem mohl konkrétně nahlédnout, jak Bůh působí v životě člověka. Naučil jsem se především úctě k tomu, jak různě a opravdu pozoruhodně působí. Když pozdě večer odejdu unavený domů, tak jsem často naplněn vděčností, jak Pán Bůh někdy vede lidi k pokoře, pravdivosti, na hloubku i přes ty pády a velká selhání, ba někdy právě skrze ně. Tyto noční rozhovory jsou pro mě jedinečnou příležitostí – řekl bych – jak zakoušet a adorat skrytou Boží přítomnost ve spleť lidských osudech.

Určitě se ale také někdy setkáváš i s lidmi, kteří víru postrádají. A nemám teď na mysli nějaké pubertální vzdory a revolty, ale spíš zkušenost, že člověk vlastně chce věřit, chce patřit do společenství církve, ale cítí se vyprahlý.

Myslím, že tohle je jeden z klíčových problémů dneška. Není prostě pravda, že naše společnost je ateistická. Je tady spousta lidí hledajících – a často právě ona naježenost vůči institucionálnímu náboženství je spíš výsledkem toho, že člověk něco v církvi očekával a nenašel. Na jedné straně víru asi nelze ztratit jako peněženku. Je ale možné víru zanedbat, nechat zplanět. Víra je dar, který je třeba rozvíjet. Bez určité kultury duchovního života se nikdo z nás neobejde. Ta nespočívá jen v odříkání penze modlitbiček. O duchovních věcech je nutné také něco číst a přemýšlet, aby se život víry stal kompatibilní s jinými složkami našeho života. Nevěřím v „uhlířskou“, „dětskou“ víru vzdělaných, přemýšlivých lidí, izolovanou od celku jejich stylu myšlení a života. O svou spiritualitu musí člověk pečovat, integrovat ji do svého života. Je to podobné jako s manželským vztahem: kdo se mu nevěnuje, kdo do něj neinvestuje čas a nevěnuje mu pozornost, tak se může stát, že najednou vše vyschne a zhroutí se.

Na druhou stranu ale určité „krize víry“ – v osobním životě i v dějinách – mohou být požehnáním. Když se člověku zhroutí „náboženské iluze“, může to být právě okamžik, z kterého se může zrodit hlubší, „nahá“ víra. Krizové okamžiky ve víře jsou klíčové a kladu na ně důraz. Myslím, že když člověk odloží dětskou víru, prvotní nadšení konvertity – často to souvisí s nějakým problémem s církví -, tak víra teprve začíná být existenciální zkušeností. Bohužel si ale církve s těmito kritickými krizovými momenty na cestě víry mnohdy vůbec nevěděla rady. Jednou z velkých výjimek byl svatý Jan od Kříže. Ten lidem, kteří prožívali krizi víry nebo „zatemnění Boha“, „noc duše“, říkal: Nelekejte se a nevracejte se! To, že si budete vyčítat a urputně hledat, kdeže jste to asi zhřešili, že zintenzivníte svoji vnější zbožnost a budete vršit svoje modlitby a obklopuvat se náboženskými předměty, nepřinese žádné řešení. Je třeba prostě projít touhle nocí, která je sice bolestná, ale také nadmíru očistná.

Myslíš to tak, že nás tak Bůh skrze těžkosti vede k samotnému jádru víry?

Ano. Křesťanskost víry spočívá především v jejím velikonočním charakteru. Něco musí umřít. Pak až se dá „vstát z mrtvých“ – být s Kristem vzkříšen, povstat k novému životu, jak říká apoštol Pavel. Určité podoby naší víry zkrátka jednou nutně odumřou. A to „vstát z mrtvých“ není nějaká resuscitace, není návratem k tomu, co tady jednou bylo, obnova toho starého běhu věcí. Vzkříšený Kristus je změněný zkušeností smrti, ani jeho nejbližší ho nemůžou nejdříve poznat. Zdá se mi, že něco podobného se děje i v našem příběhu s Kristem, v našem příběhu víry. Najednou k nám Kristus přichází jinak, často anonymně, překvapivě. Také my ho dlouho nemůžeme vůbec v tom, co se nám děje, poznat. Někdy ho vytušíme jen podle těch jeho ran. Momenty odumírání, trpělivost a síla vydržet tu chvíli a pochopit, že vzkříšení není nějaká „resuscitace“ předchozího, nýbrž transformace, proměna, jsou nesmírně důležité. Je to možná nejvýznamnější myšlenka a „objev“ posledních let pro mě osobně – ale zároveň pro mou práci při duchovním doprovázení druhých lidí.

Je to navíc něco, co se netýká jen individuálního příběhu víry, ale i způsobu přítomnosti víry v naší kultuře. Víra jako samozřejmost, tradiční víra i zde umírá a bude umírat. Je nutné si uvědomit, že ji sice můžeme udržovat na kapačkách, udělat z ní folklor, nebo nějakou kulturní tradici, ke které se hlásíme, kterou pomocí politiků a památkové péče na čas zakonzervujeme – ale tím jen prohloubíme propast mezi opravdovou vírou a mladými autentickými lidmi. Někdy je lepší nechat mnoho věcí odumřít a znovu je objevit v nějakém novém pohledu. Sem do té krypty přicházejí lidé, kteří vyrostli ve zbožném prostředí a najednou zjišťují, že jejich tradiční víra neobstojí v dynamickém sekulárním prostředí současnosti. Někdy spouštěčem takové krize víry je neočekávaná smrt blízkého člověka nebo rozpad důvěrného rodinného světa. Takový čas je ale také časem příhodným k hlubšímu zamyšlení. Na čem vlastně stojí má víra? V čem spočívají ty opravdové „křesťanské hodnoty“ naší společnosti? Krize je zkrátka také velká šance, kterou bychom neměli promarnit.

Jak bys ve zkratce popsal cestu vlastní víry od té doby, kdy jsi konvertoval u P. Reinsberga?

Svůj příběh víry vnímám jako cestu, která měla své etapy i své krize. Ale právě ty krizové okamžiky se mi zpětně jeví jako cenné příležitosti jít víc na hloubku. Na počátku mé konverze asi hrálo svou roli i to, že chodit do kostela bylo také projevem nonkonformity, protestu proti komunistickému režimu. Ty skutečně podstatné věci, jako je osobní vztah ke Kristu a modlitba, duchovní život, jsem objevoval postupně. Po dlouhé období pro mě byla v centru mé víry církev, ta tehdy pronásledovaná církev. To bylo v době, kdy jsem plně žil iniciativou Desetiletí duchovní obnovy národa. Doufal jsem, že církev může být nositelkou obrody celé společnosti. Pak jsem se ale brzy po roce 1989 dočkal několika trpkých rozčarování, včetně konfliktu s tehdejšími nešťastným vedením teologické fakulty. Snažil jsem se varovat před mnohými věcmi, o nichž jsem tušil, že mohou oslabit autoritu, kterou církev ve společnosti měla

bezprostředně po změně režimu, ale nesetkalo se to s pochopením, nadělal jsem si hodně nepřátel - a bohužel se mnohé z mých obav naplnily. Mohl jsem pak lépe pochopit lidi, kteří s církví udělali špatné zkušenosti a někteří ji dokonce opustili. Jsem rád, že jsem neodešel, mnohým jsem naopak pak mohl v krizích pomoci. Musel jsem si najít trochu jiný styl víry, jít víc na hloubku, objevit mystickou stránku křesťanství, paradox kříže.

Následovalo setkání s křesťanstvím ve světě a vůbec téma mezináboženského dialogu. Co bys tady vyzdvihl jako nejdůležitější pro tebe osobně?

Zajímalo mě, jak vypadá křesťanství v Asii, v Africe nebo v Jižní Americe. To nám ukazuje, co v našem vlastním křesťanství jsou ty „proměnné“, závislé na kulturně-dějinném kontextu, a kde hledat jádro křesťanské identity. Dialog kultur je jeden z nejvážnějších úkolů naší doby. Je těžké nalézt zdravou rovnováhu, jak na jedné straně pěstovat úctu a respekt k druhému a cizímu, a na druhé straně zároveň prohlubovat věrnost ke své vlastní tradici a identitě. Právě ale v kontaktu s ostatními náboženstvími může člověk paradoxně lépe porozumět vlastní cestě a víře.

V poslední době se také začaly překládat do angličtiny a němčiny tvé knihy. Co to pro tebe přineslo nového?

Když jsem zván k přednáškám na zahraniční univerzity a kongresy, snažím se vždy osobně setkat se svými čtenáři a vnímat, jak mi rozumějí v různých koutech světa. Knihy totiž žijí dál ve vědomí čtenářů. V našem církevním prostředí jsem se dlouho cítil izolován, avšak díky zahraničním kontaktům jsem si postupně uvědomil, že řada teologů na Západě myslí podobně a že v tom, v čem se lišíme, se můžeme vzácně doplňovat. Postupně mě lidé jako Charles Taylor, Jose Cassanova, Paul Zulehner, Gustavo Gutierrez a mnozí další křesťanští myslitelé, které jsem dřív znal pouze z jejich děl, přijali mezi sebe. Konkrétním ovocem našeho přátelství je to, že mne přizvali jako spoluřešitele k velkým mezinárodním výzkumným projektům, zabývajícím se budoucností náboženství. Jedním příkladem je iniciativa *Pro Pope Francis*, podporující reformní snahy současného papeže. Díky ní se nám s profesorem Zulehnerem z Vídně podařilo vytvořit celosvětovou síť profesorů teologie, filozofie a sociologie, dát takříkajíc hlavy dohromady: nyní jsme shromáždili podněty kolegů z pěti kontinentů a chceme je papeži předložit.

Vracíš se nyní k některým dřívějším tématům?

Člověk někdy s překvapením zjistí, že některé motivy byly v jeho životě vždy přítomny, ale že jim teprve zpětně pořádně porozumí a hlavně uvidí potřebné souvislosti, které dříve neviděl. Už před lety jsem se například zajímal o mystiku a psal eseje o Janu od Kříže. Už jsme se o tom zmínili. A když ty texty po čtyřiceti letech čtu, tak se mi nezdají úplně špatné, ale teprve když jsem sám prošel krizí a na vlastní kůži prožil to, o čem jsem četl a psal, tak pak se to stalo vnitřním pokladem, krytým zlatem vlastní zkušenosti. Tady nemohu nevidět ruku Prozřetelnosti. Někdy naslouchám svému životu jako hudební skladbě, kterou jsem sám nezkomponoval. Nějaké motivy se v ní – byť v pozměněné formě – neustále vracejí.

Co jsou tvá další aktuální témata?

Na poradě vedení mezinárodní Rady pro výzkum hodnot a filozofie ve Washingtonu jsem loni předložil návrhy nových výzkumných projektů – jeden z nich spočívá ve výměně zkušeností křesťanů a muslimů s proměnami, které přináší globalizace – tedy např. s evropskou verzí islámu a asijskou a africkou verzí křesťanství. Náboženství se v nových kulturních kontextech

proměňují: jsem přesvědčen, že je třeba rozvíjet hlavně mystickou stránku obou náboženství, také jako prevenci fundamentalismu a politického zneužívání náboženství. Mým velkým tématem je teologická hermeneutika současné kultury, jakési „čtení znamení doby“: podívat se na to, co se děje s naším světem ještě jinými očima, než je empirická sociologie nebo politologie. Pracovně tuto oblast na hranici teologie a sociologie nazývám *kairologií*, podle řeckého slova kairós – čas příležitosti. Jde o snahu nabídnout teologickou interpretaci stavu současného světa, dění ve společnosti a kultuře. Blíží se to do jisté míry tomu, čemu se v Americe říká *public theology*, což bych přeložil jako „společensky angažovaná teologie“. Ta se snaží vést dialog se společenskými vědami a přináší do tohoto dialogu svůj vlastní přístup: i tam je třeba slyšet Boží slovo. Je to součást prorocké a společensko-kritické role církve a její terapeutické role. Papež František mluví o tom, že církve má být polní nemocnicí. To je pro mě velkou inspirací.

Nevztahuji to jen na sociálně charitativní práci, ale také na prevenci a terapii různých duchovních nákaz, které se dnes rozmáhají. Takovou nemocí, infekcí, která lidem zatmívá rozum je dnes například populismus, ta podivná směs nacionalismu, panického strachu z uprchlíků, xenofobie, rasismu a náboženského fundamentalismu je. Působí jako morálně-psychologická nákaza, pod jejímž vlivem se lidé chovají jako pod drogou. Lidé se bojí mnoha věcí v našem složitém světě a zkratkovitě hledají nějakou jednoduchou odpověď na složité otázky. Z takové atmosféry se kdysi zrodil komunismus a nacismus. Toho pak využívají rozliční populističtí vůdci. Ano, úlohou církve je být „polní nemocnicí“, na tato nebezpečí upozorňovat, analyzovat je a léčit. Autentické křesťanství může být účinným lékem proti infekcím strachu a nenávisti, které vidíme kolem nás – ano, i v určitých křesťanských kruzích, které i v minulosti tíhly k autoritativním režimům. Varovných příkladů z minulosti je mnoho.

Před deseti lety jsme se také spolu v našem rozhovoru dotkli současného dění a byl jsi velice skeptický. Dnes se to ale zdá všechno ještě třikrát horší. Svět se opravdu zdá být přímo vymknutý z kloubů. Máme tu agresivního Putina, nevypočitatelného Trumpa, brexit, válku na Ukrajině, válku v Sýrii, nezvladatelné množství lidí na útěku, naši politickou situaci... V jakém světě jsme se to ocitli? A co je třeba dělat?

V naší současnosti se opravdu setkáváme s něčím démonickým. Démonické stíny naší duše a naší kultury musíme nejdříve správně pojmenovat. To je první krok k jejich spoutání. Zlo je třeba vidět a pravdivě pojmenovat. Druhý krok spočívá v tom, že si člověk ty temné síly a myšlenky nepustí do svatyně svého svědomí, vědomí i podvědomí. Vzpomínám na vyprávění o tom, jak Luther na hradě Wartburgu ve chvíli pokušení hodil po ďáblovi kalamárem a vykřikl: Jsem pokřtěn! Ano, je třeba si uvědomit: Patřím Kristu, proto nesmím propadnout zmatku, strachu a nenávisti. Opřeme se o vědomí, že patříme Kristu, o vědomí, že „jsme v tomto světě, ale ne z tohoto světa“. Duchovní zápas nespočívá jen v odříkávání modliteb, ale v překonávání a proměňování oněch „nálad, naladění“, mentality, která se všude na nás valí z médií, z internetu, z různých facebooků a twitterů. Je třeba jít na hloubku, meditovat, povrchnosti. Pak můžeme vnášet Kristova Ducha do světa kolem nás. Je třeba rozvinout terapeutickou a osvobozující sílu víry, osvobozující od závislostí všeho druhu, od „modloslužby“.

Zmiňuješ Krista a zeptám se tedy jednoduše: Kdo je pro tebe Ježíš? Pozoruju totiž, že se stále častěji vracíš ve svých úvahách k biblickým motivům. Oproti dřívějšímu stále častěji používáš biblické obrazy. Je to tak?

Myslím, že mne hodně ovlivnil pontifikát papeže Františka. Máme před očima člověka, který bere evangelium smrtelně vážně a žije z něho v každé vteřině. Čtu pravidelně jeho každodenní kázání, která nejsou nijak komplikovaná, spíš průzračně jednoduchá. Je na nich krásně vidět, jak je člověk, který je pronáší, fascinován Ježíšem. Sám jsem v posledních letech začal číst evangelia znovu a jinak. Uvědomil jsem si jako dosud nikdy před tím onu radikalitu evangelia. My jsme často Ježíšovu a Pavlovu nonkonformitu překryli různými způsoby teologického spekulování, vybudovali jsme si rafinovanou kazuistickou morálku a praktické ospravedlňování ledasčeho. Náročnost a nesamozřejmost Ježíšovy výzvy, kterou jsem najednou začal vnímat nově, se mnou dost zalomcovala. Dotklo se mého svědomí, když jsem si uvědomil, že jsem se sám naučil zacházet s evangeliem určitým sofistikovaným způsobem, způsobem, který leckdy obrušuje jeho hrany. Z evangelia zaznívají radikální požadavky, kterým člověk nedostačuje, které mu ukazují, jak nesmí být pyšně spokojen sám se sebou, jak dlouhou a náročnou cestu má ještě před sebou – a to ne cestu nějakých výkonů, nýbrž spíš oproštěnosti, umět se vzdát mnohých věcí, a to nejen materiálních... Jsme stále jen začátečníci, „služebníci neužiteční“.

Promiň, že ti do toho skočím. Sám jsem se nedávno přistihl, že čtu samé knihy kolem evangelia, o Bibli, životopisy světců a teologů, výklady křesťanské architektury a sakrálního umění, ale nějaký vlastní novozákonní text jsem v kuse a třeba i nahlas už nejméně pět let vůbec nečetl!

To je přesně ono. A tady mě fascinuje právě papež František, který za sofistikovanou stavbou náboženství zákazů a příkazů znovu církvi objevuje evangelium, svobodu a radost z evangelia. Stále se vrací k samotnému biblickému textu a ptá se, co máme dělat. V tomto kontextu jsem znovu promyslel i jednu mou starší myšlenku tzv. *resurrectio continua*: Vzkříšení nějakým způsobem pokračuje v našich životech. Živý Kristus je jakási podzemní řeka našich životů, která tu a tam vytryskne na povrch. A všechny ty konverze, ať už Pavlova

nebo Augustinova, nebo i ty dramatické okamžiky v našem vlastním životě jsou už nyní určitým způsobem participací na vzkříšení. Člověk se najednou setkává s tím, že Kristus není jen minulostí, ale je u toho, když my žijeme. A často k nám přichází právě zcela anonymně. Ten druhý příchod Kristův se už děje. Tady mě aktuálně fascinuje Matoušova dvacátá pátá kapitola s vidinou posledního soudu jako určitého happeningu, kdy Ježíš sundá ty různé masky a převleky. Náš život je vlastně takové dobrodružství odhalování Krista za jeho převleky: Člověk, kterému jsi pomohl a vůbec jsi nemyslel na nějaké náboženské motivy, jsem byl já! Tam, kde jsi spěchal do chrámu a opomenul ses věnovat tomu, kdo aktuálně potřeboval tvou přítomnost, tak i to jsem byl já!

Rozpoznávajícím znamením neznámého Krista jsou právě jeho rány a nezahojené jizvy. Motiv Kristových ran se pro mě stal v posledních patnácti letech vlastně klíčovým znamením: Rány našeho světa, to jsou Kristovy rány. Nevěřil bych už v Boha, v Krista, který nemá rány. Nevěřil bych církvi, která nenese a neléčí rány druhých. Zranění je známkou autenticity. Kristus se legitimuje svými ranami. Úcta k ranám Kristovým není jen nějaká pobožnost před křížem, ale znamená brát vážně zranění, které si lidé a svět nesou v sobě, pomáhat je obvazovat a léčit.

A kdybych se jako investigativní novinář vrátil k otázce: Kdo je tedy dnes pro tebe Ježíš?

Je to ten Vzkříšený, který přichází jako neznámý, překvapuje. Je změněn zkušeností smrti, ani ti nejbližší – učedníci na cestě do Emauz, Marie Magdaléna – ho nemohou poznat. Přichází v mnoha převlecích – jako hladový a žíznivý, nemocný, vyhnanec, poutník či vězeň. Hraje si s námi tak trochu na schovávanou, jak je to naznačeno ve Velepísni, kde milá hledá svého miláčka, který se skryl. Kristus je často skrytý a objevujeme ho, pokud ho opravdu hledáme - často tam, kde bychom ho vůbec nečekali. Víra je dobrodružství neustálého hledání. Také proto jsou pro mě zajímaví i lidé, kteří žijí na okraji církve a v církvi se necítí úplně doma. Říkám tomuto uvažování „alternativní teologie osvobození“. Klasická teologie

osvobození se věnuje duchovní zkušenosti lidí perzekvovaných, chudých, těch na okraji společnosti v sociálním slova smyslu. A mě zajímá, jak Boha zakoušejí lidé na okraji nebo i za okrajem tradičních podob církve. Takových lidí je čím dál tím víc, dokonce je to možná aktuálně největší „církev“. Často sice stále setrvávají v církvi, ale necítí se tam už dobře a zcela doma. Nemůže je odepsat, ti věční hledači nás můžou v ledasčem obohatit. To stále zdůrazňuje papež František: Ježíš je ten, který nás povzbuzuje vykročit ven z našich jistot, našich úzkých hranic.

V evangeliích a v Pavlových listech je cítit ona velká fascinace Ježíšovou postavou. Střídá se u toho mnoho metafor, obrazů a titulů, máme tu dochované první christologie, ale jakoby byl Ježíš stále větší, než co je řečeno, jakoby se jeho tajemství nedalo spoutat do slov.

Ano, víra je odvaha vkročit do oblaku tajemství. Ježíš je pro mne ten, který mě povzbuzuje ke kroku důvěry do neznáma. Dnes víc než kdy jindy vidíme, jak je skutečnost, svět ambivalentní, plný protikladů. Vynořují se námitky proti víře, které nemůžeme jen tak jednoduše odvysvětlit, kterých se nezbavíme, když budeme citovat nějakou apologetickou brožurku. Pohled na dnešní svět připouští jak interpretaci víry, tak interpretaci nevíry, člověk nakonec musí udělat rozhodnutí. To je naše vlastní svobodné existenciální rozhodnutí, ale to, co ho umožňuje, je dar, milost. Kristus nás povzbuzuje k důvěře, skrze něho dostáváme dar důvěry a naděje na naší cestě. Ano, vynořují se pochybnosti. Agnostik zůstává u pochybností, fundamentalista si pochyby od začátku nepřipouští, emocionální křesťan je překřikuje a umlčuje svým aleluja. Člověk zralé víry věří i se všemi svými pochybnostmi, věří navzdory jim. Nese těžké a otevřené otázky - a i přes to věří. Pro mě je důležitý ten prvek víry, vyjádřený slovy: A přece! A přesto! To je jako v té scéně evangelia: Ježíš přichází k Petrovi, ten říká: Máme prázdné ruce, nic jsme nechtyli - ale dobře, Pane, *na tvé slovo* spustím síť znovu. Kristus často

k nám přichází v okamžiku, kdy jsme unavení, máme v rukou jen prázdné sítě, všeho bychom nejraději nechali. Ale on říká: Zajed' na hlubinu, rozhod' ty sítě - zkus to ještě jednou!

A poslední otázka: Jak bys vysvětlil takovému ateistovi tvrdého ražení jako Richardu Dawkinsovi co to je modlitba?

Nejdříve bych řekl, co modlitba není. Je třeba se osvobodit od představy, že modlitba jsou ty troničky, které nasypeme do automatu, a ono nám vypadne přesně to, co jsme si objednali. A podle výsledku se teprve rozhodneme, zda Bůh je, nebo není, jestli „funguje“. Bůh ale „nefunguje“! On je, jaký je. Modlitba není prostředek naší manipulace s Bohem, aby plnil naši vůli, naše přání. Modlitba je prostorem ztišení, kde se snažíme porozumět tomu, co je tou Boží vůle, Božím přáním. Teprve až vezmeme vážně Boží přání, jeho vůli, pak můžeme Bohu předložit naše starosti a přání, harmonizovat je s jeho vůlí. K tomu je třeba důvěřovat, že svět a náš život je bezpečnější v jeho rukou, než v těch našich.

Modlitba a vůbec život víry je pro mě proměna života z monologu v dialog. Víra nespočívá v tom, že si něco myslím o Pánu Bohu, ale že určitým způsobem prožívám svůj život, že k životu patří naslouchání, snaha o porozumění a potom také snaha o poctivou odpověď.

Jak vypadá tvoje modlitba?

Je hodně ovlivněná jezuitskou tradicí. Objevil jsem si pro sebe jezuitské „examen“, chvíli, v níž se snažím ohlédnout po určitém úseku dne nebo týdne a ptát se, jak tam byl přítomen Bůh? Jak byl přítomen v mých myšlenkách a jak byl přítomen v tom, co se mi dělo? Ptám se, zda mohu najít v tom, co jsem četl, v různých setkáních nebo i událostech světa nějaké poselství, konkrétní napomenutí nebo inspiraci nebo výzvu. A pak se snažím na to zformulovat odpověď. Musím odpovídat především odpovědným životem. Kladu si otázku, jestli můj život je opravdu *dialogický*, jestli jsem opravdu Pánu Bohu a druhým naslouchal a snažil se odpovědět. To je pro mě základ života víry.

*Děkuji za rozhovor.
Připravil Norbert Schmidt.*

Použité fotografie: Martin Staněk (obálka, 1-5), Petr Neubert (6), Michaela Nováková (7)

AKTUALITY

OSLAVA 70. NAROZENIN MONS. TOMÁŠE HALÍKA 3.6. 2018 OD 20.00

Tomáš Halík oslaví významné životní jubileum 1. června. Na neděli 3. června jsme mu připravili v rámci farnosti oslavu. Začneme slavnostní koncelebrovanou mší sv. na poděkování za o. Tomáše. Poté se přesuneme na Studentské nádvoří, které nám Národní knihovna u této příležitosti zpřístupní, abychom tuto událost oslavili dobrým jídlem, pitím i hudbou.

TO ŽE BYL ŽIVOT? Z PODZEMNÍ CÍRKVE DO LABYRINTU SVOBODY.

Nová autobiografická kniha Tomáše Halíka právě vyšla v Nakladatelství Lidové noviny. V sakristii bude k zakoupení od neděle 3.6.

BENEFIČNÍ KONCERT VE PROSPĚCH RESTAUROVÁNÍ OLTÁŘNÍHO OBRAZU 7. 6. 2018

7. června 2018 v 19.15

Akademický kostel Nejsvětějšího Salvátora Sbor Acant (KTF UK)

Ve čtvrtek 7. června srdečně zveme všechny přátele farnosti a obdivovatele našeho krásného oltářního obrazu Proměnění Páně, který se chystá do restaurátorské dílny, k benefičnímu koncertu sboru Acant z Katolické teologické fakulty UK.

Koncert začne v kostele Nejsvětějšího Salvátora v 19.15 hodin.

Na programu bude ukázka hudby od zpěvů z 12. stol. přes polyfonní renesanční zpěvy, barokní písně, ale nebude chybět ani gospel či fragment z africké mše.

Výtěžek dobrovolného vstupného bude součástí dárcovské kampaně ve prospěch restaurování oltářního obrazu. Ke grantu Ministerstva kultury, které restaurování štědře podpořilo, je třeba nashromáždit ještě cca 160 tisíc korun. Na účtu Akademické farnosti č. 1933882329/0800 je k tomuto účelu zřízen variabilní symbol 1638 (podle roku vzniku obrazu).

Děkujeme za vaši podporu a těšíme se na setkání při koncertě.

RESTAUROVÁNÍ OLTÁŘNÍHO OBRAZU PROMĚNĚNÍ PÁNĚ NA HOŘE TÁBOR

Obraz z hlavního oltáře, který v dubnu „sestoupil“ do našeho presbytáře, se chystá do restaurátorské dílny ak.mal. Tomáše Bergera a jeho týmu.

Autorem hlavního oltářního obrazu z roku 1638 je Jan Jiří Häring, obraz sám je volnou kopií Rafaelova obrazu Proměnění (Transfiguratio), který se dnes nachází ve Vatikánských muzeích. Jedná se o úplně poslední Rafaelův obraz, na kterém pracoval těsně před svou smrtí v roce 1520. Námětem obrazu je příběh Kristova proměnění na hoře Tábor; jeho součástí je též scéna uzdravení náměsíčného chlapce, která časově následovala po sestupu z hory.

Benefiční koncert sboru Acant Katolické teologické fakulty UK ve prospěch obrazu proběhne ve čtvrtek 7.6 2018 od 19.15 hodin.

Financování:

Grant Ministerstva kultury ve výši 300 000 Kč je třeba doplnit zhruba stejnou dárcovskou kampaní. U vašich darů poukázaných na účet Akademické farnosti č. 1933882329/0800 uvádějte prosím variabilní symbol 1638.

Předem děkujeme za vaši podporu.

Aktuálně k 30.5 2018 je na našem účtu k restaurování obrazu shromážděno od jednotlivých dárců celkem 29 088 Kč a prostřednictvím kasičky v kostele dalších 12 400 Kč. Děkujeme.

U příležitosti obnovy obrazu připravujeme malý katalog a setkání s odborníky. Během prací bude také výjimečná možnost se podívat do restaurátorského ateliéru. Obraz Proměnění Páně by se měl navrátit na oltář na podzim tohoto roku.

Na farním webu naleznete již nyní fotografie obrazu samotného, fotodokumentaci snímání obrazu, fotografie z “rozlučkové” mše sv., a také audiozáznam přednášky Dr. Petry Oulíkové o původu a ikonografii obrazu.

MINISTERSTVO
KULTURY

FILM A SPIRITUALITA - BRATŘI LUMIÉROVÉ / LUMIÈRE ! L'AVENTURE COMMENCE - 13.6. OD 19.00

Výjimečný snímek Bratři Lumiérové není tradičním filmovým dílem. Filmoví historici Thierry Frémaux a Bertrand Tavernier vybrali a seřadili 108 krátkých snímků, které vytvořili před více než sto dvaceti lety bratři Louis a Auguste Lumiérové, vynálezci kinematografie. 50 vteřin dlouhé filmy jsou precizně zrestaurované pro digitální projekci a nabízejí mimořádně hodnotné svědectví o kulturním a technologickém rozvoji na přelomu 19. a 20. století. Francie 2017, Thierry Frémaux, české titulky, 87 min. Vstupné 80 Kč, velký sál Městské knihovny, Mariánské náměstí. Uvádí Mgr. Lukáš Jirsa, Ph.D. a P.Petr Vacík SJ

ODKUD JDEM A KAM

Neděle 17. 6. od 21.00 v sakristii

V rámci zlepšování komunikace uvnitř farnosti srdečně zveme opět všechny farníky, návštěvníky i zaměstnance, dobrovolníky i donátory,... a zkrátka všechny, komu leží osud naší farnosti na srdci, k druhému výročnímu setkání - bilanční schůzce, či jak tuto událost nazvat.

Rádi bychom se společně ohlédli za farními aktivitami letošního akademického roku, nastínili ekonomickou bilanci, zvláště ve světle probíhajících projektů, spolufinancovaných farníky, a také se zeptali na názory vás, kteří tvoříte onu pomyslnou velkou rodinu kolem našeho kostela u Karlova mostu. Těšíme se na setkání s vámi.

Vaši Tomáš Halík, Petr Vacík, Martin Staněk a farní tým

LIDÉ KOLEM NÁS - KATOLICISMUS A POLITIKA, 18.6 OD 19.00 V SAKRISTII

Proč jsou dnes státy V4 někdy označovány jako klerofašistické? * Jak je možné, že se současní autoritářští politici často hlásí ke katolicismu? * Jaké je místo křesťanské demokracie v dnešní Evropě? * Co stojí za odporem mnohých středoevropských katolíků k papeži Františkovi?

Přijměte pozvání na další ze setkání zaměřených na témata, příběhy a tváře, s nimiž se setkáváme, ale k nimž hledáme vztah. První část večera nabídne politologické uvedení do tématu, poté přivítáme hosty, kteří vidí dění v Polsku, Maďarsku a v ČR zevnitř, a na závěr jste zváni ke stolu v blízkém podniku. Program proběhne v sakristii.

SPOLEK CESTA - PO SVATOJAKUBSKÉ CESTĚ Z BRNA PŘES RAJHRAD DO MIKULOVA, 23. - 24.6 2018

Červnové putování po další části svatojakubské cesty začneme tam, kde jsme ho minulý květen ukončili – u kostela sv. Jakuba v Brně. Sobotní část trasy v délce 15 km nás dovede do Rajhradu, místa kde se nachází jeden z nejstarších a nejvýznamnějších benediktinských klášterů na Moravě, který byl vybudován na místě původního kláštera převážně v 18. století podle projektu Jana Blažeje Santiniho - Aichela. Po večerní modlitbě v opatském chrámu sv. Petra a Pavla zakončíme den dobrým jídlem a pitím v místní hospůdce.

V neděli brzo ráno se přiblížíme vlakem do Popic a odtud poputujeme 20 km do Mikulova. Ubytování je předběžně domluveno v domě pro hosty v klášteře sester Těšitelek BSJ v Rajhradě (kapacita 12 míst). Příspěvek za ubytování je 150 Kč. Možnost přípravy snídaně z vlastních zásob.

Sraz je v sobotu 23. 6. 2018 v 7.00 na Hlavním nádraží v Praze (před ČD centrem – prodejna jízdenek). **Jízdenky včetně místenek na níže uvedené vlakové spoje si zajistěte, prosím, předem!**

Doprava v sobotu 23. 6. 2018, Praha – Brno, vlak RJ 1041 společnosti RegioJet, odjezd 07.21.
Doprava v neděli 24. 6. 2018, Břeclav – Praha, vlak Ex272 společnosti ČD, odjezd 19.07.
Předpokládaný návrat do Prahy je v neděli v 22.09.

Podrobnější itinerář bude včas k dispozici na webu farnosti.

Prosíme, hlase se do úterý 19.6. (včetně) na e-mailu: spolekcesta@email.cz. Za výletní spolek Cesta Larisa Jurkivová a Jana Toulcová

DĚKUJEME A PROSÍME - PODPOŘTE NÁS

Rádi bychom poděkovali těm, kteří svou štedrostí pravidelně podporují aktivity a provoz naší farnosti. Bez vaší pomoci a důvěry by se farnost obešla jen velmi těžko. Děkujeme, vaší podpory si velice vážíme!

Nedělní sbírky v kostele

Jsou určeny primárně na provoz farnosti (výplaty zaměstnanců, elektřina, svíčky, květiny, hostie, víno, údržba, telefony...). (vyjma deseti asignovaných sbírek na charitativní, školské a pastorační programy arcidiecéze). Sbírkový tvorí **18 %** našich příjmů.

Příspěvek můžete na:

Běžný chod farnosti (mzdy, úklid, elektřina – světlo a teplo, bohoslužebné potřeby, údržba, telefony ...) **variabilní symbol 1111**

Exercicie a duchovní cvičení v Kolíně var. symb. 2222

Kurz základů víry – var. symb. 3333

Restaurování oltářního obrazu Proměnění Páně- var.symb.1638

Vaše dary si můžete odečíst dle zákona ze základu daně.

Farní účet: 1933882329/0800. Česká spořitelna a.s.

Jak pomoci nefinančně?

Pár příkladů: pomoc s přípravou Kafe po mši a občerstvení na akcích; Noc kostelů – dobrovolníci; Výstavy a intervence – brigádníci – hlídači; Mše sv. – vybírání sbírek, nesení darů.; Vánoce – stavba betléma a zdobení stromů; Knihovna (služby, inventarizace).

Do databáze dobrovolníků se můžete přihlásit na našem webu v sekci **PODPOŘTE NÁS.**

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

STŘEDEČNÍ RANNÍ CHVÁLY U SALVÁTORA (CONVENTUS CHORALIS)

Každou středu v 7.00 se u Nejsvětějšího Salvátora schází malé proměnlivé společenství k chorální modlitbě ranních chval. Jejím těžištěm spočívá ve zpívaných latinských žalmech. Po skončení (cca 8.00) vždy následuje společná snídáň. Vhodné i pro úplné začátečníky. Možno přijít bez předchozího ohlášení. Vstup zadem přes sakristii z průchodu do Klementina. Kontakt na členy Conventus Choralis: Filip Srovnal, filipsrovnal@gmail.com – 603 323 591.

SALVÁTORSKÁ SCHOLA

Salvátorská schola působí v našem kostele od podzimu 1990 a pravidelně doprovází úterní bohoslužby, pořádá benefiční koncerty a příležitostně vystupuje také mimo domovskou farnost. Zpívá duchovní hudbu od středověku po současnost, včetně skladeb vlastních autorů. Ke společným zkouškám se letos schází každé úterý od 17 hodin v prostorách Národní knihovny, během celého roku zkouší v pravidelných cyklech vždy nový repertoár k danému období. Sbormistryní je Josefína

Nedbalová. **V úterý 26.6 ve 20.00 doprovodí schola slavnostní mši svatou na zakončení akademického roku (Bob Chilcott: A little jazz mass).** Zájemci o zapojení do scholy jsou vítáni po celý rok, hlásit se mohou Filipu Rajnochovi na e-mailu filip.rajnoch@gmail.com

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ V KRYPTĚ

Pravidelná rozjímavá modlitební setkání Krypty inspirovaná textem Písma a písněmi z Taizé. Druhá a čtvrtá středa v měsíci vždy od 19 hod. v Kryptě, tedy **13. 6. a 27. 6.** (vstup do Salvátora z nádvoří Klementina).

Setkání jsou otevřená všem zájemcům o tuto formu modlitby, bez ohledu na věk, stav, povolání či konfesi.

Více na <http://krypta.maweb.eu>

TICHÁ MEDITACE

Probíhá vždy v úterý **po mši svaté (tedy cca od 19.15)** v Kryptě našeho kostela. Nejedná se o kurz meditace, nýbrž o prostor a příležitost ke společné meditaci v tichu pro ty, kdo vědí, co si s tichem počít. Zájemce o uvedení do tiché modlitby prosíme, aby se ozvali na exerciční adresu: meditace@farnostsalvator.cz

SPORTOVNÍ KLUB LAZAR BETÁNIE

Od května až do podzimu se sportovní klub Lazar přesouvá pod širé nebe. Scházíme se ve čtvrtek od 19 do 21 hod na loukách Letné; hrajeme především fotbal a frisbee, ale v případě zájmu můžeme hrát i volejbal (máme venkovní hřiště) a basketbal. Pro bližší info (včetně mapky a kontaktu) viz web farnosti nebo na www.lazar.borec.cz kontakt: Karel Hlaváček - 777 581 824

SALVÁTORSKÁ KNIHOVNA – PROSÍME VRACEJTE DO KNIHOVNY NA LÉTO KNIHY!

Farní knihovna obsahuje bezmála 1500 svazků, mezi nimi i soubor knih „salvátorských autorů“ Tomáše Halíka a Marka Orko Váchy. Kromě množství knih nabízíme ke čtení i aktuální čísla časopisů Salve a Universum. Aktuální seznam knih je umístěn na internetových stránkách farnosti.

Výpůjční doba: Út 19.00 – 19.30 a neděle, při kterých se koná „Kafe po mši“ (viz kalendář na webu farnosti). Děkujeme našim knihovníkům Jasmíně Ledecké, Márii Bridové a Františkovi Lorencovi za jejich službu v knihovně!

Prosíme vše, kteří mají vypůjčené knihy, aby je před létem vrátili zpátky do knihovny!

LETNÍ PROVOZ V AKADEMICKÉ FARNOSTI

Poslední nedělní mše sv. ve 14.00 v tomto akademickém roce bude 24.6.

Poslední mše sv. s následnou oslavou v sakristii se koná 26.6.

Po dobu prázdnin, tedy v červenci, srpnu a září se nekoná žádný program (výjimky budou uvedeny na webu), pouze mše sv. v neděli ve 20.00.

Celebranti jednotlivých mší sv. budou uvedeni v kalendáři na webu. Zpovídat se bude pouze po předchozí dohodě s knězem.

Plný provoz zahájíme opět mší sv. Veni Sancte v úterý 2. října v 18.00, první nedělní mše sv. ve 14 hodin bude 7. října.

VYSOKOŠKOLSKÉ KATOLICKÉ HNUTÍ A VŠ KLUB POVYK

Studentské mše svaté pokračují i v červnu a to **ve středy od 19.00 v kostele svatého Ignáce**, Karlovo Náměstí. Hudebně je doprovází schola Rytmig, která mezi sebe celoročně zve zpěváky i muzikanty. Po mši bývá možnost s ostatními zajít do nedalekého klubu Vzducholod'.

Oficiální závěrečná mše bude 20.6.

Sportování s Lazarem se koná po celý červen. Sraz je každý čtvrtek v 19.00 na Letné. Více informací najdete na <http://www.lazar.borec.cz>.

Závěrečný táborák VKH Praha proběhne 9. června od 19.00 na zahradě u sester karmelitek v Košířích. Zveme vás na tradiční zakončení akademického roku u jednoho ohně. S sebou si vezměte něco na sezení a něco na opékání. Chléb, nápoje, tácky a podobné příslušenství bude zajištěno.

Další informace o VKH a jeho akcích najdete na našem webu www.vkhpraha.cz a na Facebooku. Můžete je také dostávat každý týden na email, stačí se o ně přihlásit na propagace@vkhpraha.cz.

SALVÁTORSKÁ DUCHOVNÍ CVIČENÍ V KOLÍNĚ

Všechny uvedené akce (**kromě kurzu 247**) se konají v kolínském klášteře. Akademická farnost v tamějším Centru spirituality a duchovních cvičení pořádá kurzy ve spolupráci s jezuitou, kteří klášter spravují, se sestrami z Karmelu Edith Steinové v Praze-Košířích a dalšími spolupracovníky. Je to malý objekt na adrese Kutnohorská 26, Kolín, necelých 40 minut vlakem z Prahy.

Na kurz se hlase přes formulář na internetových stránkách kolinskyklaster.org (případně e-mailem na adrese meditace@farnostsalvator.cz, v předmětu je třeba uvést číslo kurzu, na každý kurz zvlášť samostatným e-mailem).

Najdete nás také na Facebooku jako skupinu „Kolínský klášter“.

NOVÉ! Kurz 247 Mezi duší a Duchem XXL (4 dny)

20.-24. 6. 2018, středa 18.00 až neděle 15.00

Pernink (Krušné hory)

Rekolekce věnované prohloubení sebepoznání, které je základem pro cestu k autentičtějšímu prožívání duchovního života. Zaměříme se na hlubší uvědomění vnitřní struktury osobnosti a na způsoby, jak měnit navyklé vzorce prožívání a chování. Zmapujeme vnitřní překážky rozvoje, těžkosti na cestě ke zdravější spiritualitě, spouštěče automatických reakcí a jejich projevy. Budeme zkoumat stínové aspekty naší osobnosti, role, které hrajeme sami se sebou i s druhými lidmi. Budeme se společně učit dostat do kontaktu s vnitřními zdroji a kvalitami, které nás podporují a vedou. Nezbytnou součástí bude pobyt v přírodě, silencium, meditace a modlitba. Doprovází psychotereapeut Michal Petr a sestra Denisa Červenková, CSTF. Přihlášky směřujte na obvyklou exerciční adresu: meditace@gmail.com

Podmínky účasti:

- absolvovat Víkend mezi duší a Duchem I.
- znát svůj ennea-typ
- být ochoten a schopen intenzivní práce

NOVĚ VYPSANÝ KURZ: **Kurz 273 Kontemplativní exercicie (5 dní)**

27.12.2018 - 1.1.201, čtvrtek 18.00 až úterý 15.00

Delší kurz sloužící jako praktický intenzivní úvod do kontemplativní modlitby krok za krokem (tzv. „Modlitba srdce“ či „Ježíšova modlitba“). Tichá meditativní alternativa k hlučným oslavám Silvestra. Společná meditace (několik hodin denně v půlhodinových krocích), která je těžištěm tohoto druhu exercicií, dále denní individuální doprovázení, mlčení a bohoslužba jsou zaučením do kontemplativního životního postoje a naučí vás jednoduché a hluboké modlitbě/meditaci. Jde o klasickou formu kontemplativních exercicií. Je vhodné i pro pokročilé, kteří nepotřebují zcvik a využijí čas čistě k meditaci. Doprovází Petr Vacík SJ a Miloš Hrdý. Cena ubytování s plnou penzí 2950 Kč, osoby s nízkým příjmem 2350 Kč.

NOVĚ VYPSANÝ KURZ: **Kurz 274 Víkend mezi duší a Duchem I. (3 dny)**

3.–6. 1. 2019, čtvrtek 18.00 až neděle 15.00

Rekolekce s prvky sebepoznání osobnosti. Cílem je praktické využití získaných informací k práci na sobě a pro další duchovní růst. K sebepoznání využíváme nové psychodiagnostické metody (zejména enneagram). Předpokládá se interaktivní skupinová i individuální práce, avšak během rekolekce se zachovává mlčení. Možnost individuálního doprovázení se u tohoto kurzu nepředpokládá. Doprovází psychoterapeut Michal Petr a sr. Denisa Červenková CSTF. Cena ubytování s plnou penzí 1770 Kč, osoby s nízkým příjmem 1410 Kč, příspěvek na kurzovné 600 Kč.

Kurz 248 Uspořádat si život: ignaciánské exercicie (7 dní)

1.–8. 7. 2018, neděle 18.00 až neděle 15.00

Intenzivní ignaciánské exercicie zaměřené na uspořádání vlastního života a na hledání svého místa ve světě ve světle evangelia. Jejich cílem je zakusit vnitřně Boží péči o život člověka, rozlišit některé překážky, které nám brání čerpat z dynamiky života v Duchu, a posílit naši otevřenost a disponibilitu k „volbě“, tak jak je představena v celku duchovních cvičení podle sv. Ignáce. Exercicie probíhají v přísném mlčení, s individuálním doprovázením. Při přihlašování v mailu zmiňte vaši motivaci k účasti na kurzu (přednost budou mít ti, kdo rozlišují povolání). Doprovází František Hylmar SJ a sr. Irena Göbelová CSTF. Cena kurzu vč. ubytování s plnou penzí 4130 Kč, studenti a osoby s nízkým příjmem 3290 Kč.

Kurz 250 Kontemplativní exercicie (6 dní)

13.–19. 7. 2018, pátek 18.00 až čtvrtek 15.00

(Pozor, tento kurz byl původně vypsán na 12. - 19.7, začátek byl ale o den posunut. Děkujeme za pochopení.)

Exercicie probíhají v mlčení a s individuálním doprovázením. Kurz je vhodný pro ty, kdo se zajímají o praxi kontemplativní modlitby, učinili s ní alespoň základní zkušenost a chtějí na této cestě dále pokračovat. Doprovází jáhen Elva Frouz. Cena kurzu vč. ubytování s plnou penzí 4130 Kč, studenti a osoby s nízkým příjmem 3290 Kč, příspěvek na kurzovné 350 Kč.

Kurz 252 Rozšířená Sádhana (3 dny)

26.–29. 7. 2018, čtvrtek 18.00 až neděle 15.00

Sádhana spojuje tradici křesťanské spirituality s východními formami meditace, zvláštní pozornost je přitom věnována vnitřnímu ztišení, bdělosti a vnímavosti, které lze dosáhnout v procesu uvědomění. Kurz je inspirován školou modlitby indického jezuitského kněze Anthonyho de Mella. Doprovázené meditace a cvičení se konají společně v několika blocích během dne. Vhodné i pro začátečníky. Doprovází P. Jan Regner SJ a psychoterapeut Petr Miklas. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí 1970 Kč, studenti a osoby s nízkým příjmem 1610 Kč.

Kurz 253 Filmové exercicie (4 dny)

1.–5. 8. 2018, středa 18.00 až neděle 15.00

Filmová verze klasických ignaciánských exercicií staví na individuální meditaci nad filmem a jeho interakcí s naším nitrem. Zvláště vhodné pro ty, kdo mají rádi filmy a chtějí jim porozumět hlouběji, nebo pro ty, kdo mají problém s texty jako podnětem pro meditaci. Doprovází Petr Vacík SJ a P. Jan Regner SJ. Cena kurzu vč. ubytování s plnou penzí 2360 Kč, studenti a osoby s nízkým příjmem 1880 Kč, příspěvek na kurzovné 250 Kč.

Kurz 254 Kontemplativní exercicie (5 dní)

8.–12. 8. 2018, středa 18.00 až pondělí 15.00

Kurz slouží jako praktický úvod do kontemplativní modlitby krok za krokem (tzv. „Modlitby srdce“ či „Ježíšovy modlitby“). Společné sezení několik hodin denně v půlhodinových krocích, těžiště tohoto druhu exercicií, individuální doprovázení, mlčení a meditativní bohoslužba jsou jakýmsi uvedením do kontemplativního životního postoje a jednoduché a hluboké modlitby. Doprovází P. Petr Vacík SJ a sr. Denisa Červenková CSTF. Cena ubytování s plnou penzí je 2950 Kč, osoby s nízkým příjmem 2350 Kč.

Kurz 255 Ignaciánské exercicie (7 dní)

19.–26.8. 2018, neděle 18.00 až neděle 15.00

Kurz exercicií ignaciánského typu v mlčení staví na rozjímavé modlitbě nad biblickými texty a na individuálním doprovázení. Rozjímání nad tajemstvími života Ježíše Krista spolu s dalšími meditacemi podle sv. Ignáce pomohou exercitantům rozeznávat Boží volání a naučí je překonávat překážky na cestě za tímto voláním a rozhodovat se v souladu s ním. V modlitbě a v rozhovorech lze při těchto exerciciích upravit nebo nově nastavit směřování svého života. Je velmi vhodné, aby ti, kdo se hlásí na tento kurz, již absolvovali některý z týdenních kurzů ignaciánských exercicií v Kolíně (odůvodněné výjimky jsou možné). Při přihlašování v mailu zmiňte, prosíme, vaši motivaci k účasti. Doprovázejí P. František Hylmar SJ a sr. Denisa

Červenková CSTF. Cena kurzu vč. ubytování s plnou penzí 4130 Kč, studenti a osoby s nízkým příjmem 3290 Kč.

Kurz 257 Modlitba a meditace (2 dny)

31.8.–2. 9. 2018, pátek 18.00 až neděle 15.00

Krátká víkendová duchovní obnova nabízí příležitost k usebrání pro ty, kteří chtějí prožít víkend v tichu a meditaci. Kurz je zvláště vhodný pro nově pokřtěné a biřmované, nebo pro ty, kteří se na přijetí iniciačních svátostí v církvi teprve připravují. Slouží jako úvod do vnitřní modlitby a jako „ochutnávka“ různých technik křesťanské meditace. Doprovází Jan Regner SJ a psychoterapeut Petr Miklas. Cena kurzu vč. ubytování s plnou penzí 1180 Kč, osoby s nízkým příjmem 940 Kč, příspěvek na kurzovné 150 Kč.

Kurz 261 Modlitba Boží přítomnosti (4 dny)

26. – 30.9. 2018, středa 18.00 až neděle 15.00

Kontemplativní exercicie vhodné pro začátečníky i pro ty, kdo se zajímají o prohloubení praxe kontemplativní modlitby. Zaměříme se na to, jak lépe propojit běžný denní život s kontemplací. Metoda se inspiroje spisy francouzského bosého karmelitána Vavřince od Vzkříšení (1614-1691). Kurz probíhá v mlčení, s individuálním doprovázením. Doprovázejí sestry karmelitky z Karmelu Edith Steinové. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí je 2360 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1880 Kč.

Kurz 262 Kontemplace pro začátečníky (3 dny)

4. – 7.10.2018, čtvrtek 18.00 až neděle 15.00

Praktické uvedení do kontemplativní modlitby. Účastník projde zácvikem do základních elementů, se kterými se setká ve většině metod kontemplativní modlitby. Kurz je vhodný hlavně pro naprosté začátečníky, kteří potřebují udělat základní nenáročnou zkušenost s praxí kontemplativní modlitby, aby pak mohli pokračovat individuálně nebo v již existujících meditačních skupinách. Tento kurz je také dostatečnou přípravou pro budoucí účast na delších kontemplativních exerciciích. Doprovází P. Petr Vacík SJ a Teresie Viera Hašanová. Cena ubytování s plnou penzí je 1770 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1410 Kč, příspěvek na kurzovné je 200 Kč.

Kurz 263 Kontemplativní exercicie s Janem Šedivým (5 dní)

9. – 14.10.2018 úterý 18.00 až neděle 15.00

Exercicie pod vedením zkušeného učitele kontemplativní modlitby Jana Šedivého. Jsou vhodné především pro ty, kdo se zajímají o prohloubení praxe kontemplativní modlitby a mají s ní alespoň minimální zkušenost (odůvodněné výjimky jsou možné po dohodě). Kurz probíhá v mlčení, s individuálním doprovázením. Cena ubytování s plnou penzí je 2950 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 2350 Kč, příspěvek na kurzovné bude podle počtu účastníků cca 800 Kč.

Kurz 265 Kontemplativní exercicie (4 dny)

24. – 28.10.2018, středa 18.00 až neděle 15.00

Exercicie probíhají v mlčení a s individuálním doprovázením. Kurz je vhodný pro ty, kdo se zajímají o praxi kontemplativní modlitby, učinili s ní alespoň základní zkušenost a chtějí na této cestě dále pokračovat. Doprovází jáhen Elva Frouz a sr. Irena Göbelová CSTF. Cena

ubytování s plnou penzí je 1770 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1410 Kč, příspěvek na kurzovné je 200 Kč.

Kurz 266 Ignaciánská modlitba milující pozornosti (2 dny)

2. – 4.11.2018, pátek 18.00 až neděle 15.00

Krátká rekolekce v mlčení uvede účastníky do nejdůležitějšího ignaciánského duchovního cvičení, které bývá různě nazýváno, např. modlitba *examen*, zpytování vědomí, modlitba milující pozornosti, *review*, *relecture*, duchovní sebereflexe apod. Je to zásadní duchovní cvičení, základ každého seriózního úsilí o duchovní život a pokrok, rozlišování a rozhodování. Umožňuje nacházet v životě Boha a rozvíjet kontemplativní přístup ke skutečnosti. Doprovázejí P. František Hylmar SJ a s. Denisa Červenková CSTF. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí je 1770 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1410 Kč.

Kurz 268 Filmové exercicie (4 dny)

14. – 18.11.2018, středa 18.00 až neděle 15.00

Filmová verze klasických ignaciánských exercicií staví na individuální meditaci nad filmem a jeho interakcí s naším nitrem. Zvláště vhodné pro ty, kdo mají rádi filmy a chtějí jim porozumět hlouběji, nebo pro ty, kdo mají problém s texty jako podnětem pro meditaci. Doprovází P. Petr Vacík SJ a sr. Denisa Červenková CSTF. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí je 2360 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1880 Kč.

Kurz 270 Adventní rekolekce A (2 dny)

30.11. – 2.12.2018, pátek 18.00 až neděle 15.00

Víkendový kurz nabízí příležitost k usebrání pro ty, kteří chtějí prožít předvánoční dobu v tichu a v meditaci. Účastníci dostanou podněty a návody k rozjímání. Velký prostor bude věnován vnitřnímu ztišení, a proto je samozřejmou součástí kurzu zachovávání mlčení. Nabízíme také možnost osobního rozhovoru nebo svátosti smíření. Vhodné i pro účastníky bez předchozí zkušenosti s exerciciemi. Doprovází P. František Hylmar SJ. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí je 1180 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 940 Kč.

Kurz 271 Víkend mezi duší a Duchem I. (3dny)

6.12. – 9.12.2018, čtvrtek 18.00 až neděle 15.00

Rekolekce s prvky sebepoznání osobnosti. Cílem je praktické využití získaných informací k práci na sobě a pro další duchovní růst. K sebepoznání využíváme nové psychodiagnostické metody (zejména enneagram). Předpokládá se interaktivní skupinová i individuální práce, avšak během rekolekce se zachovává mlčení. Možnost individuálního doprovázení se u tohoto kurzu nepředpokládá. Doprovází psychoterapeut Michal Petr a sr. Denisa Červenková CSTF. Cena ubytování s plnou penzí je 1770 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 1410 Kč, příspěvek na kurzovné je 600 Kč.

Kurz 272 Adventní rekolekce B (2 dny)

14.12. – 16.12.2018, pátek 18.00 až neděle 15.00

Víkendový kurz nabízí příležitost k usebrání pro ty, kteří chtějí prožít předvánoční dobu v tichu a v meditaci. Účastníci dostanou podněty a návody k rozjímání. Velký prostor bude věnován vnitřnímu ztišení, a proto je samozřejmou součástí kurzu zachovávání mlčení. Nabízíme také možnost osobního rozhovoru nebo svátosti smíření. Vhodné i pro účastníky bez předchozí

zkušenosti s exerciciemi. Doprovází P. Petr Vacík SJ. Cena kurzu včetně ubytování s plnou penzí je 1180 Kč, pro osoby s nízkým příjmem 940 Kč.

AKCE NA KARMELU EDITH STEIN

PRAVIDELNÉ AKCE NA KARMELU EDITH STEIN

Po	19.00	Eucharistie + agapé. Po mši je možné zůstat na čaj, kafe, drobné pohoštění podle liturgické doby, momentálních možností domu či štědrosti příchozích. Eucharistii předsedají Libor Ovečka SDB, František Hylmar SJ, Jan Poříz/Jaroslav Suroviak OCD nebo Prokop Brož (KTF UK). Nejen pro univerzitní studenty.
	20.00	Dialogy (u) karmelitek – některé pondělky zpestřeny návštěvou zajímavých osobností, které s námi zůstávají po mši na drobné pohoštění a neformální setkání.
St	18.00	Eucharistická oslava – Celebují střídavě Petr Glogar/Pavel Pola OCD, Václav Dvořák, Jan Kofroň, Martin Chleborád. Po mši sv. je možné se připojit k dalším modlitbám řeholní komunity.
So	9 -15.00	Společenství žen. Nekona se každou sobotu, kvůli datu a dalším info je dobré kontaktovat Michaelu Pluskalovou misaba@seznam.cz

Kudy na Karmel: tramvají č. 6, 9, 10 směr Motol, vystoupí se na zastávce Klamovka, první ulice vlevo je Jinonická (za 5 minut chůze jste u domu č. 22).

CO NABÍZÍ KARMEL V ČERVNU

7.6.	Čt	Koncert Gwiwer Avedisyan: J. S. Bach a Angelus Silesius. Od 19.30
9.6.	So	Setkání žen na Karmelu.
11.6.	Po	Zahradní soirée: Reynek / Slova a Obrazy z Petrкова - Hudební a obrazová performance. Připravil tvůrčí tým: Tvůrčí tým: Lucie Trmíková, Martin Dohnal, Bohdan Holomíček, Jan Nebeský. Navážeme neformálním setkáním na zahradě našeho Karmelu - občerstvení a dobrá společnost zajištěny. Vhodné i pro ty, kdo běžně nenavštěvují náboženské instituce. Od 20.00
18.6.	Po	Petr Pyško: Mé pravdy - vernisáž výstavy slezského výtvarníka. od 20.00

Z KALENDÁŘE FARNOSTI – ČERVEN 2018

BOHOSLUŽBY A DUCHOVNÍ SERVIS

Neděle	14.00	Mše sv.
	20.00	Mše sv.
Úterý	18.00	Mše sv.
	19.00 - 20.30	Duchovní pohotovost (P. Marek O. Vácha, farní kancelář)
Čtvrtek	20.00	Adorace se svátostí smíření nebo duchovním rozhovorem

PRAVIDELNÝ TÝDENNÍ PROGRAM

Úterý	17.00	Pravidelná zkouška scholy, Klementinum
	19.00 - 19.30	Výpůjční doba knihovny
	19.15	Tichá meditace v Kryptě (sr. Denisa Červenková CSTF)
	19.00	Kurz Základy víry 2017-2019
	19.00 - 20.30	Duchovní pohotovost (P. Marek Orko Vácha)
Středa	7.00	Chorální ranní chvály v kostele (vstup sakristí)
	19.00	Modlitební setkání v Kryptě (1x za 2 týdny, viz web)
Čtvrtek	19.00	Sportovní klub Lazar Betánie (Letenské sady)

DALŠÍ PROGRAM ČERVEN

3.6.	Ne	20.00	Slavnostní koncelebrovaná mše sv. s následnou oslavou 70. narozenin Tomáše Halíka.
13.6.	St	19.00	Film a spiritualita: Bratři Lumiérové, Městská knihovna
17.6.	Ne	21.00	Odkud jdeme a kam: bilancování farnosti, sakristie
18.6.	Po	19.00	Lidé kolem nás: katolicismus a politika, sakristie
19.6.	Út	19.30	Setkání s dobrovolníky (místo bude upřesněno emailem)
23. - 24.6.	So Ne		Výlet spolku Cesta: po svatojakubské cestě z Brna přes Rajhrad do Mikulova
24.6.	Ne	14.00	Svatopetrská sbírka na bohoslovce
26.6.	Út	18.00	Slavnostní mše na ukončení akademického roku s následnou oslavou na nádvoří. Mši sv. doprovodí Salvátorská schola (Bob Chilcott: A little jazz mass).
Výhledově:			
2.10.	Út		Slavnostní mše sv. na zahájení nového akademického roku 2018/2019

Salvatore. Měsíčník. Redakce: Martin Staněk, Marta Mills.

Dáno do tisku 1.6. 2018 Náklad 600 ks. Zdarma. Kontakt: Křižovnická 2 Praha 1, 110 00. tel.: 222221339
e-mail: info@farnostsalvator.cz, www.farnostsalvator.cz č.ú. 193882329/0800 Česká spořitelna a.s.

© 2018